

at man ikke skal gaa fra en Dispensation, men blive ved at opretholde den, selv om det er farligt.

Senere fik Prisreguleringskommissionen Spørgsmaalet om Indkøb af Hvede til Behandling. Dette Spørgsmaal er ogsaa behandlet her, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa det. Ogsaa mod denne Foranstaltning stod det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) som Modstander. Men da Situationen blev vanskeligere og vanskeligere, blev den 22. September Landbrugets Repræsentanter tilkaldt til Møde med Prisreguleringskommissionen og Ministeriet i Ministerialbygningen. Der blev Repræsentanterne for de 3 store Landboorganisationer spurgt til Raads om, hvad der kunde gøres for paa disse Omraader at skabe de mest betryggende Forhold, og vi blev da enige om at tilraade et Forbud mod Opfodring af Brødkorn. At denne Forbudsbestemmelse til at begynde med blev saa lempelig, som den blev, kom af, at der af de ærede Medlemmer for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og fra Sæby (Pinstrup) meget skarpt blev fremført den Indvending derimod, at man ikke maatte lægge større Byrder end højst nødvendigt paa det danske Landbrug. I Mødet den første Dag havde tillige det ærede Medlem som Ordfører for Landboforeningerne og Landhusholdningsselskabets Repræsentanter skitseret et Forslag til Spørgsmaalets Løsning. Ogsaa om dette vil jeg gerne sige et Par Ord. Det kom ikke længere end til denne Skitsering. Det blev paalagt Ordførerne til næste Møde at fremlægge et Forslag til videre Forhandling. Det skete imidlertid ikke. Men jeg erindr om, at da vi tidligere her i Tinget havde Spørgsmaalet om Kornpolitikken herhjemme til Behandling, bebrejdede det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) Indenrigsministeren, at han ikke havde fulgt det Forslag, som Landboforeningernes Repræsentanter havde stillet, i Stedet for det, der var stillet af Husmandsforeningernes Repræsentanter, thi det vilde i højere Grad have været i Stand til at sikre Rug til Landets Brødforsyning. Jeg tillod mig da at hævde, at der ikke var stillet noget saadant Forslag, og at det tilmed var Meningen, hvad det ærede Medlem fra Sæby glemte — men det har det ærede Medlem udtalt her i Tinget, det staar i Rigsdagstidenden —, at Forslaget ikke skulde træde i Kraft, før Landet var kommet i en Nødstilstand og al Tilførsel udefra stoppet. Der foreligger ogsaa en Skrivelse fra „De samvirkende Landboforeninger“ efter Mødet den 14. December

om, at nu finder de ikke Anledning til at foretage sig mere i den Sag. Med andre Ord, der er aldrig stillet noget Forslag. Forholdet er dette, at da vi forhandlede om den skærpede Forbudsbestemmelse, henstillede det ærede Medlem for Horsens Landkreds til den højtærede Indenrigsminister at trække Forbudet af 8. November tilbage. Det vilde have bevirket, at den Kontrol, som det var nødvendigt at føre med Overholdelsen af Forbudet, vilde være bortfaldet.

Hvis man skal resumere de Bidrag, der er ydede til dette Spørgsmaal's Løsning fra den Kant, hvor Kritikken lyder skarpest, kan man vistnok sige, at Resultatet deraf vilde være blevet dette, at der ingenting var blevet gjort, og at Tingene havde faaet Lov til at passe sig selv. Vi havde da efter min Opfattelse i dette Øjeblik staaet i den Situation, at man formodentlig i lange Tider havde faaet Lov til at sælge Korn ud af Landet; lige saa meget man vilde, og opfodre, lige saa meget man vilde, og paa Grund af den store Trang til Fodermidler vilde vi i Øjeblikket være tvungne til at faa vor videre Forsyning af Brødkorn ovre fra Vest-Amerika og saaledes være fuldstændig prisgivne de vanskelige Tider, som vi har, og som vi maaske ogsaa gaar i Møde. Det er dog Resultaterne, man skal dømme efter, og saaledes som Forholdene nu har udviklet sig, kan jeg ikke skønne rettere, end at dette vilde være blevet Resultatet, hvis de Herrers Bidrag til Spørgsmaal's Løsning var blevet fulgt. Naar det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) siger, at han er saa ubeskeden at tro, at hvis Ministeriet havde fulgt hans Forslag, da havde vi været bedre farne, saa maa jeg protestere derimod. Jeg tror, at det modsatte vilde være blevet Tilfældet.

Til Slutning vil jeg gerne sige nogle ganske faa Ord om Landbrugets Stilling under den nuværende Situation. Under de Forhandlinger, der har været førte her i Tinget om Situationen, er det ret tidt blevet sagt, at det var store Byrder, der blev lagt paa det danske Landbrug. Nu ved jeg meget vel, at det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) i et Møde af Landbrugsrepræsentanter har sat mig paa den Plads, at jeg ikke længere kan betragtes som Landbrugsrepræsentant, og dette har fundet Genklang i „Aalborg Amtstidende“. Ikke desto mindre tillader jeg mig som Repræsentant for en Landkreds og som Landbruger at sige et Par Ord om disse Forhold. Jeg tror, det er rigtigt,